

MŠE SVATÁ NEJEN PRO DĚTI

V pátek 13. října opět zveme na mši svatou s rytmickým doprovodem v děkanském kostele od 18.00 hodin. Zkouška hudby a zpěvu na faře v 16.30 h.

POZVÁNÍ NA AKCE HOSPICE 14 POMOCNÍKŮ

Letos jsme se připojili k celorepublikové kampani domácích hospiců – **Dožít doma**. V pořadech ČT, v tisku i v kinech budete vídávat spoty a články k této kampani. Cílem je upozornit širokou veřejnost, že zde domácí hospice jsou. Celý projekt vyvrcholí už tradičním „Papučovým dnem“, který se bude konat v Týdnu domácích hospiců **11. 10. 2023**. V tento den zveme širokou veřejnost, abyste si obuli papuče, bačkory, zkrátka domácí obuv ve školách, na úřadech, v obchodech, ale klidně i doma... zkrátka tam, kde zrovna jste. Vyfotili se, nasdíleli foto na sociálních sítích a na tázavé pohledy kolemjdoucích a komentáře na sítích jste odpovídali, že tak činíte proto, že chcete upozornit na to, že jsou tu domácí hospice, které pomáhají lidem na konci života. Věříme, že celá kampaň pomůže tomu, aby se informace dostali do podvědomí všech, kteří nás potřebují.

Jak již mnozí vědí, v průběhu léta jsme se přestěhovali do nových prostor. Naše nová adresa je **Komenského náměstí 113, Semily**. Během Papučového dne, ve středu 11. 10. 2023 mezi 9. a 16. hodinou pořádáme **den otevřených dveří**, na který srdečně zveme. V nových prostorech nás sice čeká ještě hodně práce, než budou více podle našich představ, ale i tak Vám chceme dát možnost si je prohlédnout, potkat se s naším týmem, zjistit něco více o naší službě. Malé občerstvení bude zajištěno.

Znovu Vám chceme velmi poděkovat za Vaši podporu, díky které můžeme plnit poslání péče o ty nejzranitelnější. Snad se nám daří projasnit poslední dny těch, kteří odchází i nastavovat správně ramena těm, kteří se na nich potřebují vyplatat.

Tým Domácího hospice 14 pomocníků

MISIJNÍ NEDĚLE 22. ŘÍJNA VE FARNOSTI

Přátelé, přiblížila se nám opět Misijní neděle a tímto bych vás ráda pozvala na tradiční misijní jarmark, který se bude konat 22. 10. po mši svaté před kostelem.

Přijďte si vybrat výrobky od dětí, různé výpěstky, dobroty a další zajímavé věci, a také můžete přispět na Papežské misijní dílo dětí.

Navíc strávíme pěkné chvíle u kafe, čaje a nějaké té dobroty s celou farností společně.

Doufáme, že nám bude přát počasí a užijeme pěknou neděli. Těšíme se na vás!

Kdyby někoho napadlo, čím by obohatil náš jarmark, budeme rádi, když své výrobky (trvanlivé či k rychlé spotřebě) dodáte přede mši sv. na společný stůl. Moc děkujeme.

Romana Černošková

Hřivna – informační čtrnáctideník vydává ŘK farnost Semily pro vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 5. října 2023. Uzávěrka následujícího čísla: 19. října 2023. Redakce a grafická úprava: M. Kraus. Imprimatur: R. D. J. Gajdošík. Jednotlivé příspěvky zasílejte na adresu kraus.matej@seznam.cz, a to nejpozději do dne uzávěrky dalšího čísla.

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01

Děkan: **R. D. Jaroslav Gajdošík**, tel. 739 909 500

www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).

Farnost sv. Petra a Pavla

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 9. 10. – 22. 10. 2023

9. 10. Po	–	–	–	
10. 10. Út	KA	18.00	za Boží lásku a víru pro syny	
11. 10. St	KA	08.00	za † Ivanu Flopovou	
12. 10. Čt	KA	08.00	za zdraví dcery Julie	
13. 10. Pá	KO	18.00	na poděkování od manželů Exnerových a Boží požehnání do dalších dnů	<i>rytmika</i>
14. 10. So	DD	13.30	za farní společenství	
	KA	18.00	za zdraví Františka	
15. 10. Ne	28. neděle v mezidobí			
	KO	08.30	za † Olgu Plachtovou a rodiče	
	CH	15.00	na úmysl	
16. 10. Po	–	–	–	
17. 10. Út	<i>Památka sv. Ignáce Antiochijského, biskupa a mučedníka</i>			
	KA	18.00	na úmysl dárce	
18. 10. St	Svátek sv. Lukáše, evangelisty			
	KA	08.00	za † maminku	
19. 10. Čt	KA	08.00	na úmysl dárce	
20. 10. Pá	KA	18.00	za †† manžele Máslový	
21. 10. So	DD	13.30	za farníky	
	KA	18.00	za živé a †† z rodů a duše v očistci	

22. 10. Ne 29. neděle v mezidobí (misijní)

sbírka na misie

KO 08.30 za † Emila Honegra a rodiče a za † Růženu Šilhánovou a †† z rodů

MÁ ČESKÁ CÍRKEV CO NABÍDNOUT JINÝM?

Rád vzpomínám na poslední posezení u kávy v Římě s paní profesorkou, která doprovázela moji práci k licenciátu. Hodnotili jsme dva roky studia, které jsem právě dokončil.

Když už se rozhovor chýlil ke konci, podívala se na mě a vyslovila otázku, která se mi hluboce vryla do srdce i mysli. „Josefe, dovol mi, prosím, ještě jednu otázku. Vezmi si vaši Českou republiku. Máte tam tak zajímavý začátek křesťanství. Tolik světců. Také reformace u vás probíhala nevšedním způsobem. A když si vezmeme éru komunismu. Tolik věřících laiků, kněží a řeholnic, kteří opravdu obstáli. Dokázali být věrni Kristu i během pronásledování. Po revoluci máte zase velmi zajímavou zkušenost se sekularizací. Proč o vás v dnešní Evropě není více slyšet? Co vlastně teď jako církev v České republice řešíte? Čím se zabýváte? Vždyť s historií, poklady a zkušenostmi, které nesete, byste mohli být lídři hledání nových cest v křesťanství v Evropě. A zdá se mi, že Evropa vás teď hodně potřebuje. Je přece jasné, že je nutné hledat, jak dál žít křesťanství v postmoderní době. A protože si myslím, že jste vybaveni tolika věcmi, které by mohly pomoci celé Evropě, trochu se divím, jak to, že o vás není více slyšet.“

Moc jsme nevěděl, co na to říci. Začít vyjmenovávat kauzy a věci, kterými v církevním prostředí u nás trávíme většinu energie, mi přišlo skoro trapné. A vlastně mě ani nikdy nenapadlo se na to podívat z této perspektivy. Od devadesátých let jsme přece zvyklí, že jsme to my, kdo přijímáme dary od Evropy,

CÍRKEV CHUDÝCH

Jako Maria je věrná i církev svatá a Bůh ji miluje v její chudobě. Církev je především církev chudých, tak jako Kristus byl především přítel chudých. Církev zůstává při svém velikém poslání a při své skutečné svatosti místem,

peníze od nadací jako Renovabis, Kirche in Not atd. Nikdy jsem nepřemýšlel o tom, že to my bychom mohli mít něco, co by Evropa mohla potřebovat. Nebo ještě víc, že bychom mohli přinést něco tak jedinečného, že by to na křesťanství v Evropě mohlo mít nějaký zásadní vliv.

Co huře, docházelo mi, že má profesorka evidentně nemyslí něco, co vytvořila naše generace, spíš naopak. Šlo jí o poklady, které ty předcházející generace svojí žitou vírou, odvahou a věrností nasbíraly. Její otázka mířila k tomu, jakým způsobem toto cenné dědictví spravujeme. A zda jsme schopni je otvírat a zprostředkovávat také pro celý kontinent, protože podle ní mnohé z toho Evropa opravdu potřebuje.

Nakonec ale ve mně otázka mojí profesorky vyvolala ne něco zdrcujícího, ale naopak něco velmi povzbuzujícího a plného naděje. Uvědomil jsem si tehdy, v jak krásném a cenném prostředí víry žiji. Vybavili se mi kněží a laici, kteří mě ve víře a kněžství inspirovali, a dostal jsem novou sílu a chuť toto cenné dědictví ne pouze přečkat a nezměněné předat dále. Dýchlá na mě odvaha a věrnost, se kterou naši předci naši společnou víru žili. A moc si přeji, abychom i my v naší etapě obstáli stejně dobře. Pocítil jsme tehdy, že místo, kde svoji víru prožíváme, může být velmi zajímavé a tvořivé pro celou Evropu. Kéž bych já sám dokázal nezůstat na okraji této cesty živé naděje!

P. Josef Prokeš: Pán se stará

hledat si úctu. Církev žije svou svatostí a svou věrností v obyčejné lidské existenci. Nesnaží se ukazovat, upozorňovat na sebe, oddělovat se od lidí. Žije uprostřed nich, ve všedních okolnostech jejich života. Od světa ji odlišují jen pravda, kterou v sobě nosí, svatost, kterou žije, láska, kterou vyznačuje. Církev nevyhledává společnost velkých tohoto světa. Libuje si v přátelství těch, kdo jsou nesprávně nazýváni „malými lidmi“. Jako šel Kristus na oběd k malému Zacheovi, jako měl rád stůl a společnost celníků, tak má církev v srdci privilegiované místo pro lidi obyčejné, nízké, neslavné, bez velikosti, bez bohatství. S Marií má církev ráda obydlí v prostém domě v neznámém městečku. Spiritualita církve se má nejvíc vyznačovat duchem skrytého života v Nazaretě. To se nepřičí její krásné liturgii ani jejímu odvážnému kázání. Liturgie je pro slávu Boží, je znamením nebeského království a

KŘESŤANSTVÍ OD A DO Z

Dispens

Administrativní úkon, kterým církev prostřednictvím těch, kteří k tomu mají oprávnění, zbaví nějakou osobu povinnosti „dodržet nějaký čistě církevní zákon v určitém zvláštním případě“; na Boží zákony nemůže být přirozeně dán žádný dispens.

Dogma

Z řec. *dogma* (= rozhodnutí, názor). V nejpřesnějším významu termín znamená vyjádřený názor, který církev autoritativně pronáší tak, aby se mu věřilo jako vyjádření zjevené pravdy. Její popírání je proto bludem. Od 18. stol. nabyl termín nynějšího významu, totiž tvrzení prohlášeného za pravdu, která tvoří část zjevení nebo která je nutná k jejich ochraně a výkladu a je řádně navržena učitelským úřadem církve buď prostřednictvím vyhlášení na ekumenických koncilech, nebo v prohlášení papeže *ex cathera*. Proto se dobma vždy opí-

je správné, aby do ní církev vkládala krásu a velikost. Kázání je pro spásu lidí a církev ho nemá z bázlivosti nechávat daleko od veřejného náměstí. Avšak liturgie oslaví Pána tím víc, kázání bude tím účinnější, čím víc bude každodenní život církve, jejích členů, jejích služebníků, jejích zřízení, napodobovat život Panny Marie v Nazaretě. Její chudoba a její sloužící pokora budou jako u Marie přivolávat milost a budou oslavovat Pánovu štědrost. Neboť Bůh si volí slabé skutečnosti tohoto světa, aby dal vyniknout své moci. Moc církve by byla jen závojem halícím jedinou moc Boží. Bude-li církev opravdu chudá a sloužící, pak všechno, co v ní Bůh dělá, se ukáže jako milost a sláva jeho samotného. Bude-li církev ve své chudobě opravdu očekávání samo a vnímavost sama, vyjde najevo, že všechno, čím je a co dělá, je pouhý Boží dar.

Max Thurian: Maria, Matka Pána

rá o zjevení a učitelský úřad církve.

Dogmatika

Termín se vztahuje k teologii a je synonymem systematické teologie, předmětu, který studuje a prohlubuje vše, co se vztahuje k víře.

Dokonalá lítost

Vnitřní postoj výčitek a lítosti, jímž se hříšník připravuje požádat Boha o prominutí hříchů. Dokonalá lítost vychází z lásky k Bohu, na rozdíl od nedokonalé lítosti, která je dána strachem z trestu. Tridentský koncil upřesnil tři prvky, jimiž se dokonalá lítost vyznačuje: duševní bolest, zavržení spáchaného hříchu a předsevzetí už nehřešit.

Dóm

Z lat. *domus domini* (= dům pána). Byl sídlem zakladatele místní církve, na kterou pak byla rozšířena hodnost dómu. Pokud se dóm shoduje se sídlem biskupa, nazývá se katedrálou.